

۴۰ سال امید و تلاش

افغانستان به جهنم دنیا تبدیل شده است،

روزنه ها کور و حنجره ها منگ،

چنگل جنگ آنقدر به بالا ارتفاع گرفته که افق انتظارات را گیج و دود آگین کرده است.

آتشفشان درد مانند فواره های قرمز از دل ها و سینه ها سرزیر گشته اند.

اگر اوضاع به همین شگرد،

اگر توطئه ها به همین طرز،

شوک افزایی و شوک تراپی شود؛

قطعات خونین این اسکلیت به تاراج رفته، را نیز از دست خواهیم داد.

اوضاع کُشنده، ما را به چنپیدن و تلاش های مشترک فرا میخواند!

تلاش هایی که نه موقتی و گذرا باشد و نه کوشش پیهوده به از حقتگی.

اگر تمامی افراد و گروه هایی که به انسان و آزادی اعتقاد دارند، صدای مشترک را از

حنجره جمعی بیرون نریزند، زورق شکسته و خونین کشور، به اعماق گمنامتر توفان

های جدید غرق خواهد شد.

سال نو سال تکاپو و تلاش؛

سال پدرود با شکایت با خفاش

